

DUCHOVNÍ POSELSTVÍ NAŠICH PŘEDKŮ NÁRODŮM V SRDCI EVROPY

KAREL IV. O přijetí principu Krista

DANIELA FILIPI, ilustrace autorka

Životopis Karla IV. a jeho stavitelské zásluhy jistě každý dobře zná, nebo si je může najít na internetu, či v odborné literatuře. Proto se zaměříme na současné vibrace a energie jeho šlechtěného Ducha, které otevřenému člověku mohou pomoci pochopit vzácné hodnoty ducha i duše, která se ubírá cestou skutečné lásky Kristovy. Na odkazy našich předků bychom neměli zapomínat a čas od času si je připomenout. Začneme popisem symbolů na obraze, které mi byly předloženy mým duchovním vedením, a také jejich významem, čili vyzařováním pro naši posilu v časech dobrých i nedobrych.

V první řadě si připomeňme, že Karel IV. byl Rytířem se všemi ctnostmi a příkladem mužského principu našim synům. A to nejen v konání, ale i svým obrácením na víru Krista, když měl živý sen s andělem o poranění na pohlaví vienského vévody Giuga pro hřích smilství. Byla to neděle 15. srpna, na niž připadalo Nanebevzetí Panny Marie. Silné působení této vibrace čistoty ženského principu ve stvoření nebylo jistě náhodné. Po tomto snu také došlo u Karla IV. k obrácení a přijetí skutečného principu Krista do jeho srdce. Což nám je předloženo na obraze **energeticky i pro odvahu mužům a ochranu ženám** našeho národa.

Popis energií obrazu začneme Duchem našeho národa po levé straně, českým znakem a větvičkou našeho národního stromu, kvetoucí lípy. Všimněte si, že Duch je oděn v okolí šíje barvami naší státní vlajky, což odpovídá silným vibračním energetického systému v oblasti krku – komunikace, tvůrčí činnosti a pokory (pátá čakra). Další symboly šesticípé hvězdy na čele a rovnoramenného kříže ve dvou srdcích na vrcholu jistě každý dobře zná, vypovídají o síle pra-stvořeného Ducha pro vyvolený národ. Po pravé straně jsou zachyceny energie kněžny Libuše, které sahají až do její předešlé inkarnace v blízkosti Krista. Erb plamenné orlice symbolizuje dar jasnozřivosti a znovuzrození

v další generaci. Břečtan v zlatavém nádechu je symbolem rodu Krista, nikoliv pokrevní cestou fyzických těl, ale inkarnací silných Duchů do každé vývojové epochy lidstva. Jeho počátek sahá až do doby starých Esejců, kteří se modlili skoro 100 let za příchod spasitele Krista. Učení Esejských (v překladu zbožných) se předávalo pouze slovem – živoucím logem. Ježíš u nich také studoval od svých 12 do 30 let. Také nikdy nic nenapsal, pouze někdy svým apoštolům do písku nějaké symboly. Kdo se chce skutečně něco dozvědět a následně ze srdce **prožít**, tak věřte, že „učitel“ se dostaví v pravý čas. Je však prostý a nenápadný jako vše pravdivé a mluví k nám hlasem našeho srdce. Obzvlášť v dnešní záplavě guruů, různých učeních esoterických pravd, je třeba být opatrný a naslouchat tichému bytí zvonku květů v našich srdcích. Tím netvrdím, že tato cesta nemusí být pro někoho prospěšná a poučná. Málokdo však již dnes zná tiché mlčení a předávání skutečných – prožitých – hodnot v pravý čas pro druhé, jak činil i náš drahý panovník Karel IV. V tom postupu tkví velká síla. Duch svatý na obraze nám to vše k pochopení harmonizuje a předává už od kořenů.

Nakonec se zaměříme na přijetí principu Krista, který nám náš drahý Karel IV. doporučuje na základě svého poznání. Levou rukou přijímá do svého srdce Kristovo poselství v symbolu ostatkového kříže v objetí růží červených a bílých (lásky a čistoty). Skutečné přijetí Kristova principu do každého lidského srdce následuje přeměnou naší životní (hadí) síly, která začíná v oblasti kostrče a je úzce spojena s pohlavní silou (připomínám sen s andělem o poranění na pohlaví...).

Při rozpravě s mojí spřízněnou lékařkou – neuroložkou, která se zabývá i alternativním léčením, mne napadlo přiblížit tuto oblast míchy, která je rovněž spojena s nervovou soustavou, asi takto: Představte si, milí přátelé, tuto kořenovou čakru jako kořeny stromu, který přijímá živiny z naší Matky Země a je zaléván vodou s živinami paprsků (zlatých spirálek) Kristovy energie. Stoupáním hadí síly vyplavuje vše nečisté a jakoby pere naše energetické obaly doběla. Tento proces očisty může trvat i desítky let. Poté nám vyroste podél páteře silný kmen s touto mízou (ochranou), větvemi plných voňavých

květů (čakrami) utvoří na vrcholu překrásnou Korunu našeho kosmického Kristova vědomí se všemi ctnostmi, jako je i ta Koruna Svatováclavská na našem obraze. Tato životní síla i se zlatým jablkem poznání a moci nám je předložena v podobě symbolu zlatého meče, jeho vítězství nad temnotou (nevědomím) je jistě jen s pomocí vibrace čistého ženství. Symbol bílé lilie a přijetí lásky naší Matky Boží je s touto skutečnou silou spojen. Musím však podotknout, že přijetí Krista souvisí u každého z nás s odpuštěním všeho a všem! Kristus se objeví sám, až uzná určitý stupeň zralosti duše a zažehne (přeprogramuje) jakoby laserem v kořenové čakře naše DNA. Slabý jedinec by tento zásah nemusel přežít. Však v okamžiku, kdy bude připraven, prožije toto zasnění o pochopení skutečné lásky k bohu i ke všemu živému. A ještě jednou připomenu, že je lehké milovat, toho, kterýž nás miluje. Ale mít rád i toho, který na nás plive všechnu špínu světa, to už je hodno milosti a vyšší stupeň pochopení lásky. Přijetí této životní síly se nedá nějak popsat, protože se dá pochopit až živoucím prožitím.

Karel IV. byl posledním panovníkem, který byl Zasněženec. S tím souvisí také vybudování Nového Jeruzaléma v Praze (srdci Evropy) pro přenos energií božího světla Kristova. Jeho díla nesou také vibrace věčnosti a jsou nezničitelná jako vše, co nese punc Kristovy žité Lásky s Jeho principem. Ale o tom a jiných tajemstvích až v dalším pokračování našeho seriálu v duchovním odkazu našich předků.

Následuje výňatek z *Vita Caroli Quarti* (Vlastního životopisu Karla IV.) – slova, která při čtení na mne blikala zlatavou barvou. Snažila jsem se je poskládat tak, aby vyzařovala jejich skutečný význam poselství. Má ruka při psaní byla opět vedena, jako při kresbě uvedeného obrazu.

„Když pak budete kralovat po mně, ozdobení korunou královskou, pomněte, že i já jsem kraloval před vámi a mé fyzické tělo bylo obráceno v prach a v hlínu červů.“

Daniela Filipi

je autorkou léčivých a energetických obrázků, viz: www.daniela.filipi.cz. Pracuje na soukromné klinice Neurologie jako fyzioterapeut a je zakladatelkou projektu „Světlo dětem“.

Karel IV. měl v sobě mnoho pokory a ve svém životopise se nepovyšuje nad ostatní. Popisuje lidský život jako polní květ, nebo stín.

„Všichni jsou si rovni a každý by měl mít čisté svědomí s vírou a nadějí ve vzkříšení. Nic si do hrobu nevezmeme, ale naše skutky, které zde vykonáme, po nás zůstanou. Každý duch člověka je součástí jednoho celku – božího království. Panovník je tedy posel z nebe, který by se měl s láskou a spravedlivou moudrostí starat o své království na zemi. Duch moudrosti a spravedlnosti je v každém z nás, jen jej třeba oživit a to lze jen s pomocí Kristova principu a jeho vědomí. Vyvarujte se proto lakomství, abyste mohli poznat pravé bohatství. Vyvarujte se špatného spolčování a špatných rad, protože se svatými budete svatí a se zkaženými zkažení. Neboť hřích je nakažlivá nemoc. Nehřešte proti Duchu svatému spoléhajíc příliš na milost boží, protože tím se od vás vzdaluje. Nedopřávejte u sebe místa hněvu, ale mírnosti, neboť mírnost vítězí nad hněvem a trpělivost nad špatností. Nezávidte jeden druhému, ale mějte raději lásku mezi sebou, neboť závist plodí zášť. Kdo nemá lásku ke svému bližnímu, nebude ji mít ani bůh k němu a ve své zlobě zahyne. Kdo však má lásku, miluje a je milý bohu i lidem. Bude-li se chtít srdce vaše povyšovat, pokořte se, nechť k vám nevkročí noha pýchy. Pýcha je nemilá Stvořiteli i lidem šlechtěným, a proto nemá pyšný milosti u Boha ani u lidí. Zdrť jí pak Bůh na konci „sesazuje mocné z trůnu a z prachu pozdvihuje ponížené“. Nebuďte rozmařilí v jídle a v pití, jak činí ti, „jejichž bohem je jejich břich“. Zdržujte se od zla zahálky, aby vás nestáhla svou tíží do prohlubně pekla. Duch svatý také odchází z těl, které se oddají smilstvu. Blahoslavení neposkvrnění na cestě životem, kteří chodí v zákoně božím: Aby vaše bytí bylo jako strom, který je zasazen podle toku vod, který plod svůj vydá časem svým a listí jeho neopadá, ale zapsán bude v knize Života, kde jsou zapsána jména spravedlivých. To vám ráčiz dát ten, který byl hoden otevřít Knihu Života a pečeti její. Neboť tam je také psáno. „Otcové naši vypravovali nám.“

Poselství od našich předků předáváme s láskou a božím požehnáním.